

Sygn. akt IV.U 97/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Gurgacz

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Wulw-Kondej

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. w Krośnie

sprawy z wniosku D. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania **D. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia (...) stycznia 2017 roku znak: (...)

z m i e n i a zaskarżoną decyzję Oddziału ZUS w J. z dnia (...) stycznia 2017 roku znak: (...) i **u s t a l a**, że wnioskodawczyni D. B. ma prawo do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy.

SSR Katarzyna Gurgacz

Sygn. akt. IV. U. 97/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 września 2017 roku

Decyzją z dnia (...) stycznia 2017 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. **odmówił** wnioskodawczyni **D. B.** prawa do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego, a to w wyniku ustalenia przez Komisję lekarską ZUS nr (...) – w orzeczeniu z dnia (...) stycznia 2017 roku, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.

Powyższą decyzję wnioskodawczyni zaskarżyła, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego podając w uzasadnieniu, że decyzja jest niesprawiedliwa i krzywdząca, zaś stan zdrowia uniemożliwia jej kontynuowanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie O/ZUS w J. wniósł o oddalenie odwołania, podając równocześnie iż przyczyną wydania decyzji odmawiającej wnioskodawczyni prawa do świadczenia rehabilitacyjnego było wymienione orzeczenie komisji lekarskiej ZUS.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następujących ustaleń:

Wnioskodawczyni D. B. po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego, przez okres sześciu miesięcy tj. od dnia 31 maja 2016 r. do dnia 26 listopada 2016 r. przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym.

W dniu 10 listopada 2016 roku złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia.

dowód : wniosek z dnia 08.11.2016 roku,

/akta zasiłkowe ZUS/,

W postępowaniu orzecznicy w O/ZUS w J. lekarz orzecznik w dniu 16 grudnia 2016 roku uznał, że wnioskodawczyni jest osobą zdolną do pracy.

dowód : orzeczenie z dnia 16 grudnia 2016 roku /akta zasiłkowe ZUS/,

W wyniku złożonego sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS w (...) rozpoznała w dniu (...) stycznia 2017 roku ponownie sprawę wnioskodawczyni i uznała, iż jest ona osobą zdolną do pracy.

dowód : orzeczenie komisji w (...) z dnia

(...).01.2017 roku / akta ZUS/,

Na podstawie wymienionej dokumentacji medycznej i postępowania orzecznicy zaskarżoną decyzją z dnia (...) stycznia 2017 roku Oddział ZUS w J. odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres, uznając ją za zdolną do pracy.

Z przedmiotową decyzją nie pogodziła się wnioskodawczyni zarzucając w odwołaniu, że nie zgadza się z oceną stanu zdrowia dokonaną przez Oddział ZUS w J..

Powołany przez Sąd biegły lekarz specjalista neurolog w wydanej opinii z dnia 19 maja 2017 roku stwierdził u wnioskodawczyni – niedomogę ruchową lędźwiowego odcinka kręgosłupa, zespół bólowy korzeniowy z objawami ze strony ogona końskiego, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego ze stenozą bezwzględna na poziomie L3/L4 i L4/L5, z przepukliną jądra miazdżystego na poziomie L3/L4 i cechami ucisku na ogon koński.

Dalej biegły neurolog wskazał, że wymienione schorzenia wymagają dalszego leczenia i ustalił iż wnioskodawczyni wymaga przedłużenia świadczenia rehabilitacyjnego na okres dalszych 6 miesięcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt zasiłkowych ZUS oraz opinii biegłego z dnia 19 maja 2017 roku.

Tym wszystkim dowodom Sąd dał wiarę, albowiem nie zachodzą między nimi sprzeczności, są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa /Dz. U. Nr 60 poz. 636 ze zm./ - **świadczenie rehabilitacyjne** przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

Świadczenie rehabilitacyjne zgodnie z art. 18 ust. 2 wymienionej ustawy przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

W przedmiotowej sprawie Sąd dał w pełni wiarę opinii biegłego lekarza sądowego specjalisty neurologa albowiem w sposób wyczerpujący i wnikliwy opisuje stan zdrowia wnioskodawczyni D. B..

Opinia została sporządzona w oparciu o wszelki dostępny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz na podstawie dokumentacji lekarskiej z przebiegu leczenia a także na podstawie badania fizykalnego wnioskodawczyni.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby kwestionowanie przez Sąd wiarygodności oraz rzetelności i kompletności przedmiotowej opinii biegłego sądowego.

Opinia umożliwiła Sądowi dokonanie oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni.

Sąd pominął dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów ortopedy i kardiologa, albowiem strony w określonym terminie nie zgłosiły żadnych zarzutów do opinii biegłego neurologa.

Pismo organu rentowego z dnia 25 sierpnia 2017 r. stanowi jedynie oświadczenie strony, że nie zgadza się z opinią biegłego sądowego lekarza neurologa, natomiast nie formułuje żadnych zarzutów do tej opinii. Samo stwierdzenie, że opinia biegłego sądowego jest odmienna od ustaleń Komisji Lekarskiej ZUS w której składzie też był specjalista neurolog, nie może być potraktowane jako zarzut merytorycznie odnoszący się do opinii biegłego sądowego. Jest to wyłącznie stwierdzenie faktu wynikającego bezspornie z akt postępowania.

Wobec braku zarzutów do opinii biegłego sądowego specjalisty neurologa, Sąd uznał za nieuzasadniony wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa.

Wobec ustalenia w oparciu o opinię biegłego, że wnioskodawczyni D. B. ma prawo do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego - Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

Sędzia